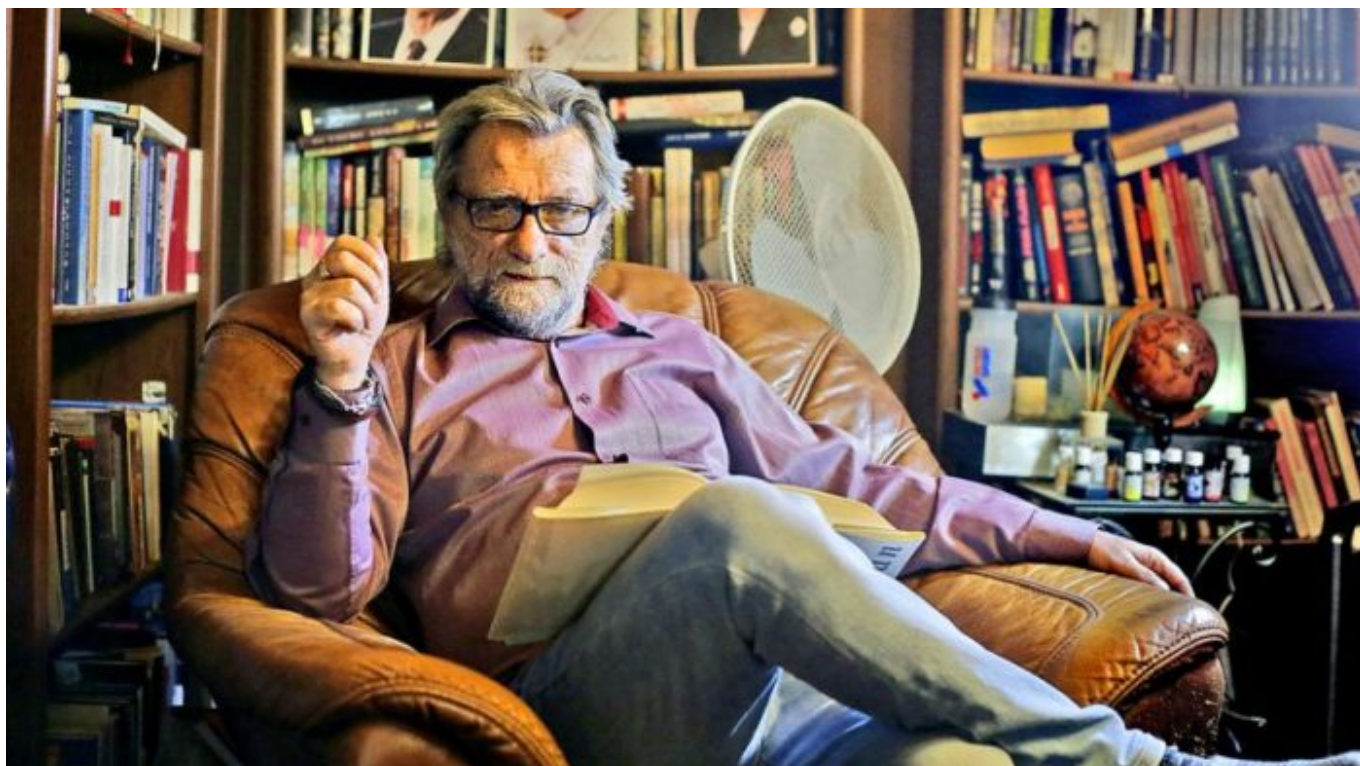

Politický analytik Ján Baránek hodnotí uplynulý týždeň na Slovensku. O polícii, ktorá zatvára hlava-nehlava, len nie toho najpodozrivejšieho: Trnavského mafiána Matelka

- CZ24 News | 16. listopadu 2020

SLOVENSKO: Analytik Ján Baránek opäť trefne zhodnotil uplynulý týždeň na Slovensku. Ponúkame vám jeho ďalší komentár.

Málokto z nás si uvedomuje, že žijeme v bezprecedentnej dobe. Nie je to tak dávno – teda pár rokov, čo som sa s expremiérkou Ivetou Radičovou bavil o časoch, v ktorých žijeme. Rozhovor bol o tom, že sme generácia, ktorá nezažila vojnu, hladomor, pandémiu, veľkú živelnú pohromu. Dnes to už neplatí. Ak teda môžeme nazvať Covid pandémiou, navyše všeobecne život ohrozujúcou. Ale prijmime tento postulát, už len preto, lebo spoločnosť sa ním riadi.

Krízová situácia vyžaduje krízové riešenia. A krízové riešenia by mali robiť buď krízoví manažéri, alebo skúsení politici so skúsenými poradcami. Naša, už ani nie veľmi mladá demokracia, zatiaľ toho schopná nie je. Jedna vec je, kto vyhral voľby. Druhá vec je, kto koho počúva. Najmä v kríze. V kríze sa rodia veľkí muži. Ale má to háčik. V kríze sa môžete aj strápníť. A ešte viac vtedy, keď trápny už ste, ale vaše okolie vám hovorí opak a vy s nadšením ešte pridávate. Celé by to bolo smiešne, keby sa to netýkalo celého národa.

Za brucho sa musím chytať

Uplynulý týždeň sme tu (ako inak) mali ešte dozvuky celoplošnej spoločenskej hry na vojakov, teda plošné celonárodné testovanie. Úspech (ako inak), ktorý po nás idú opakovať. Napríklad ho, podľa slov premiéra, už realizujú v Liverpoole. Igor Matovič hovorí s presvedčením a zápalisto. A klame. Často. Aj teraz. V Liverpoole totiž testujú s použitím viacerých druhov testovacích súprav a navyše – naozaj dobrovoľne.

Čakali sme, ako, kto a čo vymyslí po testovaní ďalej. Ale to testovanie sa mu zapáčilo, lebo ho vylepšil a vymyslel, že testovať by mohli bufetári, kňazi, kolotočiari, majitelia fitiek, výčapníci, predavači pečených gaštanov, daňoví úradníci (ale tu si nie som celkom istý...) atď. Povieť si nezmysel. Ale nie. Jedenkrát za tri týždne si zoženiete zdravotníka, štát vám niečo preplatí a idete. K tomu preplácaniu: za brucho som sa chytal od smiechu, keď Igor Matovič oznámil brigádujúcim stredoškólakom v prvom a druhom kole testovania, že nedostanú – nič! Za bruchá sa určite chytajú aj oni. Za bruchá sa postupne budú chytať aj ďalší, ktorým Igor Matovič niečo slúbil.

Počas týždňa pokračovala aj slovenská verzia apartheidu. Akurát sme sa nedelili na rasy, ale na testovaných a netestovaných. Priepustkou k pôžitkom bol modrý papier veľkosti asi A5, rukou popísaný, bez pečiatky, EAN-u, QR kódu, hologramu, skrátka bez čohokoľvek, čo by tento dokument mohlo verifikovať.

Napriek tomu, opäť sa diali veci, že som sa musel chytať za brucho od smiechu. Napríklad, bez modrého kusa papiera ste nedostali ošetrenie u lekára. Najviac som sa však nasmial, keď som si prečítal, že dôchodcovia nedostali na pošte dôchodok, lebo nemali tento „papier života“! Prečo? No, lebo im samotný premiér povedal, aby sa nechodili testovať, lebo by mohli ochorieť. To, že musia ostať doma a nepustia ich ani na poštu, im povedal trochu neskôr. Až keď ich na tú poštu naozaj nepustili. Lepší žart nevymyslel ani Zápotocký, keď večer národu povedal, že zmena peňazí nebude, a bola hneď na druhý deň ráno!

Dve dámy, dva piliere, jedna otázka

Keďže premiér a najmä minister obrany sú nenahraditeľní, sami si prerušili karanténu, ktorú si sami naordinovali. Zopár ľuďom to nešlo celkom do hlavy a drzo sa opýtali, či by nemali v tej karanténe byť náhodou 10 dní ako každý. Nemali. Dostali výnimku. Od majstra vyhlášky. Našťastie. Premiér si totiž spomenul, že má zástupcu. Vicepremiéra Sulíka. To je ten, čo ho dotiahol do politiky. Mimochodom, Slovensko ti ďakuje, Riško. A nenapadlo mu nič lepšie, ako dať mu domácu úlohu. Čo na tom, že Sulík je niekde v Arábii a lietadlo mu práve neletelo. Úlohu nesplnil. O to viac sa však do seba obuli. Ako inak, samozrejme, cez médiá. Pretože dnes sa obyčajný Slovák neskonale nudí, treba ho nejako zabaviť. Popri tom sme sa ešte dozvedeli, že Cigániková je opozičná poslankyňa. Mimochodom, tiež ju nemám rád. Veľa rozpráva. A liberálne.

Činili sa aj prezidentka s ombudsmankou. Dve dámy, piliere slovenskej politiky a istoty občana. Hľadali recept, ako pomôcť šikanovanému slovenskému občanovi. Teda ja si to iba myslím, že hľadali. Ak áno, kým naň prídu, niektorí občania sa možno zbláznia. Keď už sme pri tom. Naozaj by ma zaujímali štatistiky vývoja duševných chorôb a samovrážd počas korony. Chcel by som iba vedieť, či majú pravdu tí rušňovodiči, ktorí tvrdia, že zrážajú akosi viac ľudí na koľajniciach, ako je zvykom. Hoci jedno sa nedá poprieť: to, že vás zrazil vlak, neznamená, že ste neumreli na Covid!

Zlé jazyky tvrdia, že až 1 500 policajtov sa chystá od nového roka opustiť rady polície. To nič. Máme aj vojenskú políciu. Tá síce nemá dosah na civilov, aspoň vždy to tak bolo, preto je vojenská, ale začali viať nové vetry. Napríklad, nasadíme ich proti fašistom a zlodejom. Lebo práve tí a len a len tí

sa chystajú zneužiť Víťazný November. Pokiaľ vám to niečo pripomína, nič si z toho nerobte. Aj mne. Povedal to premiér. No a keďže sú to fašisti a zloději, použijeme proti nim všetko, čo máme. Vodné delá, bagre, psov, kone, políciu, zbíjačky, poľnú kuchyňu, galoše, zástavu cti, ale po novom aj vojenskú políciu! Nevieť, koľko vojenských policajtov máme. Desať-dvanásť? Možno viac, neviem. Ale predpokladám, že budú v prvom šiku. S najväčšou pravdepodobnosťou v rozpore so zákonom, ale komu dnes ide o zákon, keď účel svätí prostriedky...

Podozrivý premiér

Keď už sme ale pri tej polícii. Tú treba pochváliť. Naozaj. Zatvára hlava-nehlava. Zatvára „nedotknuteľných“, ktorí si mysleli, že tento štát je ich a obyvatelia sú iba ich otrokmi, ktorých treba trpieť len a len preto, aby nedotknuteľných legitimizovali. Stalo sa to, čomu som naozaj málo veril. Zrazu začalo fungovať „padni komu padni“. No, aby som bol úprimný, nie celkom. Stále tu ostala jedna skupina, ktorá je stále nedotknuteľná. Má moc. Veľkú. Možno budeme musieť počkať na iného premiéra, pokiaľ si premiéra neurobia oni. To druhé je zatiaľ pravdepodobnejšie.

Dalo by sa popísať o uplynulom týždni viac, o tom, ako sa štátu vrátili dve štátne významy, napríklad jedno od primárky Júlie Horákovej. Nejaká sabotážka je to, čo nám to chce pokaziť.

Hoci nám stále nevysvetlil načo, stále nám premiér predlžuje núdzový stav. Začína to byť podozrivé. Až začínam mať pocit, že on ten núdzový stav potrebuje na niečo iné ako na to, čo chce, aby sme si mysleli my. Napríklad na to, aby za krádež 12 klobás dostal zlodziejček 10 rokov natvrdo? Slabý dôvod, viem... Na to, aby sa zapáčil ministrovi Krajniakovi? Ten tiež niečo spomínal o núdzovom stave, ale to je iná kategória politika. Ten si z bojiska sem-tam odskočí na úrad, ani sa neprezlečie, tvár ošľahaná. Vetrami. Tomu sa nečudujem. Ani sa nečudujem, že sa mu chce premiér zavraždiť. Áno, je to asi tak.

Problém je, že veľa ľudí sa bojí otvoriť si ústa. Povedať, že kráľ je nahý, lebo taká anarchia a bezprávie v tomto štáte ešte neboli. Ani za Mečiara. Na záver by som sa ale chcel venovať niečomu, čo sa ma obzvlášť dotýka, a teraz bez irónie. Mojej cirkvi.

Otcovia biskupi, nebojte sa

Sme svedkami toho, ako nám zavreli kostoly. Ako nám obmedzujú cirkevné sviatky. Ako chcú, aby farnosti robili testovanie na Covid... Kostoly sa neodvážili zavrieť ani komunisti. No dnes, keď sa môžete tlačiť v autobuse, sú kostoly zatvorené. Ateista si povie - no a čo? Ale pre veriaceho kostol nie je iba miesto, kam ide raz do týždňa. Je to pre neho miesto sociálnej interakcie, miesto, kde si potvrdzuje svoju vnútornú integritu sám so sebou a so svojím spoločenstvom, miesto, kde sa lúči so zosnulými, kde na nich spomína, kde krstí nový život, kde sa spája na celý život, ale najmä - kde má interakciu so svojím Bohom a svojou vierou. Je toho toľko, že sa to nedá popísať na krátkom priestore a len tak z hlavy.

Kostol je pre nás symbol a pevný bod. Symbol viery a pevný bod, o ktorý sa oprieme, keď je zle. Teraz je zle a tento pevný bod nám zobrali. Zavreli ho. Tu je moja výčitka mojim otcom biskupom. Už nemlčte! Nebojte sa! Ježiš založil našu cirkev so slovami: „Ja ti hovorím, ty si Peter a na tej skale si postavím cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ (Mat 16,18)

Prvý rímsky biskup sa ujal malej a slabej cirkvi, ktorá prežila a dnes je tu ako silná, aj keď mnohými ranami zjazvená cirkev. Ste biskupmi cirkvi, ktorej veriaci čakajú na vaše slová a na otvorenie kostolov. Nie ste tu na to, aby ste vymýšľali, ako testovať na Covid vo farnostiach! To nie je ani vaša práca, ani vaša povinnosť! Radte sa, ako v otvorených kostoloch zabezpečiť, aby sa vírus nešíril. Ale neakceptujte to, že sú zatvorené. Nehovorím za seba, ale za milióny veriacich na Slovensku! Nedajte

sa zmiast falošnými slovami, ktoré neznamenujú nič a v okamihu, keď zaznejú, neplatia!

Neklamem, pozrite sa do nedávnej minulosti. Verím, že sa nájde veľa veriacich, ktorí to malé riziko nákazy v kostole znesú radšej ako zavretý kostol. Otcovia biskupi, vašou úlohou je starostlivosť aj o duševné zdravie veriacich! Konajte teda. Konajte autonómne a samostatne. Ježiš prvému biskupovi povedal – pekelné brány nás nepremôžu. Dvetisíc rokov nás nepremohli. Skoro dvetisíc rokov sme kostoly mali otvorené. Teraz ich zavrieme? Zoberieme si na svedomie, že po takmer dvetisíc rokoch sme prvá generácia, ktorá toleruje zamknuté kostoly? Nie, ja to netolerujem. Môj život je na to príliš krátky a ničotný. Kostoly sa otvoriť dajú, verte tomu a je na to aj recept. Keď ho neviete, poradia vám lekári. Otvorte kostoly, otcovia biskupi! Nebojte sa!

Autor: Ján Baránek – politický analytik. Vedie agentúru Polis, komentuje verejné a politické dianie v Pravde, televízii Lux a ďalších médiách.

Zdroj: <https://www.infovojna.sk/>